

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ที่มีจุดประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทย ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการศึกษาวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการวิจัย
4. วิธีดำเนินการวิจัย
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ เป็นนักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ เป็นนักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทย ที่ทำการฝึกซ้อมอยู่ที่ ปิรามิดอคาเดมี่ เอฟบีที สปอร์ตพาร์ค ลาดกระบัง กรุงเทพฯ โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงคือมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา คือ นักกีฬาที่มีอายุระหว่าง 13-18 ปี และมีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่สุดในกลุ่มจำนวน 16 คน จากนั้นแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน ด้วยวิธีจับคู่ (Match pair) โดยใช้คะแนนจากการทำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาเทนนิสก่อนการทดลอง จากนั้นทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม พบว่าทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาเทนนิส ที่ปรับปรุงจาก สมบัติ กาญจนกิจ ให้นักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทย อายุระหว่าง 13-18 ปี ที่ทำการฝึกซ้อมอยู่ที่ ปิรามิดอคาเดมี่ ที่มีความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 20 คน ทำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาเทนนิส (สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทรุไทย, 2542)
2. ผู้วิจัยนำแบบวัดมาประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วคัดเลือกเฉพาะนักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทยที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาจากผู้ที่มิฉะนั้นมีค่าต่ำที่สุดขึ้นมาจำนวน 16 คน
3. ทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีจับคู่ (Match pair) เพื่อแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม และกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาเทนนิส
2. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาเทนนิส ผู้วิจัยได้ดัดแปลงจากแบบสอบถามการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของสมบัติ กาญจนกิจ และนพรัตน์ เอี่ยมผดุง (2539 อ้างถึงในสมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทุไทย, 2542) เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ซึ่งแบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินค่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดจากตำรา เอกสาร งานวิจัย และแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พร้อมทั้งขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อนำมาสร้างแบบวัดครั้งนี้

1.2 ผู้วิจัยศึกษาและดัดแปลง แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนพรัตน์ เอี่ยมผดุง (2539) ในเรื่องการใช้คำถามเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทย

1.3 นำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาเทนนิส ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และแก้ไขข้อความต่าง ๆ

1.4 นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วไปแก้ไขปรับปรุง แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน (ดังรายชื่อในภาคผนวก) ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหาให้ตรงกับวัตถุประสงค์และกลุ่มตัวอย่าง

1.5 นำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาเทนนิสที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเทนนิสเยาวชนไทยที่มีความใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86

1.6 นำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาเทนนิสที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้ว ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทย

ตอนที่ 2 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาเทนนิส ซึ่งข้อคำถามแบ่งการวัดออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความกล้าเสี่ยง ความรับผิดชอบ

ต่อต้านเอง การวางแผน และความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน ข้อคำถามทั้งหมดมี จำนวน 31 ข้อ แต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถามดังต่อไปนี้

ความทะเยอทะยาน	ข้อคำถามที่	2\ 14\ 15\ 16
ความกระตือรือร้น	ข้อคำถามที่	10\ 12\ 17\ 20\ 27
ความกล้าเสี่ยง	ข้อคำถามที่	8\ 25\ 26\ 30
ความรับผิดชอบต่อต้านเอง	ข้อคำถามที่	6\ 7\ 11\ 18\ 19\ 23\ 24
การวางแผน	ข้อคำถามที่	1\ 4\ 9\ 21\ 22\ 28
ความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน	ข้อคำถามที่	3\ 5\ 13\ 29\ 31

แบบสอบถามการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

5	คือ	มากที่สุด
4	คือ	มาก
3	คือ	ปานกลาง
2	คือ	น้อย
1	คือ	น้อยที่สุด

จากแบบสอบถามแบ่งการวัดเป็น พฤติกรรมในทางบวก (Positive) จำนวน 24 ข้อ คือ ข้อคำถามที่ 1, 2, 3, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27 และ 29 และพฤติกรรมในทางลบ (Negative) จำนวน 7 ข้อ คือ ข้อคำถามที่ 4, 7, 12, 18, 28, 30 และ 31

เกณฑ์การให้คะแนน เป็นไปตามลำดับตัวเลือก ดังนี้

มากที่สุด	มีค่า	5 คะแนน
มาก	มีค่า	4 คะแนน
ปานกลาง	มีค่า	3 คะแนน
น้อย	มีค่า	2 คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่า	1 คะแนน

ข้อความที่บ่งบอกลักษณะเชิงลบ ให้คะแนนตรงข้ามกัน ดังนี้

มากที่สุด	มีค่า	1 คะแนน
มาก	มีค่า	2 คะแนน
ปานกลาง	มีค่า	3 คะแนน
น้อย	มีค่า	4 คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่า	5 คะแนน

หมายเหตุ พฤติกรรมทางบวก (Positive) หมายความว่า เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะของการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เช่น ฉันทฝึกซ้อมอย่างหนักทุกครั้งก่อนทำการแข่งขัน และ พฤติกรรมทางลบ (Negative) หมายความว่า เป็นพฤติกรรมการแสดงออกในลักษณะตรงกันข้ามกับ พฤติกรรมทางบวก เช่น เมื่อพ่ายแพ้แก่คู่ต่อสู้ ฉันทไม่ต้องการแข่งขันอีก

2. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบอัตถิภาวนิยม ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในนักกีฬา และพัฒนาการของวัยรุ่น จากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนในการสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยมให้เหมาะสม สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการวิจัย

2.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบอัตถิภาวนิยมตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

2.3 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวนิยมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน (ดังรายชื่อในภาคผนวก) พิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีดำเนินการ และการประเมินผล จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.4 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวนิยมที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทยที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน เพื่อดูความเหมาะสมกับเนื้อหา วิธีการ และเวลาที่ใช้ในการทดลอง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

2.5 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวนิยมที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ 2 กลุ่ม มีการวัดผล 2 ระยะ คือ วัดก่อนการทดลอง และวัดหลังการทดลอง (Two group pretest-posttest design) ตามแบบของ สมโภชน์ อเนกสุข (2549) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลองแบบ Two group pretest-posttest design

กลุ่ม	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง
R(E ₁)	T ₁ E ₁	X ₁	T ₂ E ₁
R(E ₂)	T ₁ E ₂	X ₂	T ₂ E ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

R(E ₁)	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างที่ถูกสุ่มเป็นกลุ่มทดลอง
R(E ₂)	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างที่ถูกสุ่มเป็นกลุ่มควบคุม
T ₁ E ₁	หมายถึง	การวัดก่อนการทดลองในกลุ่มทดลอง
T ₁ E ₂	หมายถึง	การวัดก่อนการทดลองในกลุ่มควบคุม
X ₁	หมายถึง	การให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม
X ₂	หมายถึง	การฝึกตามวิธีปกติ
T ₂ E ₁	หมายถึง	การวัดหลังการทดลองในกลุ่มทดลอง
T ₂ E ₂	หมายถึง	การวัดหลังการทดลองในกลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ทำหนังสือผ่านคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการปริมิต อคาเดมี เอฟพีทีสปอร์ตพาร์ค ลาดกระบัง กรุงเทพฯ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการศึกษาวิจัย

1.2 หลังจากได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยเข้าพบผู้อำนวยการปริมิต อคาเดมี เอฟพีทีสปอร์ตพาร์ค ลาดกระบัง กรุงเทพฯ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการวิจัย

2. ขั้นตอนการ แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

2.1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนดและความสมัครใจ โดยให้นักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทยจำนวน 20 คน ตอบแบบสอบถามวัดแรงจูงใจไฟต์สมฤทธิ์ จากนั้นทำการประเมินให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วคัดเลือกเฉพาะนักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทยที่มีระดับแรงจูงใจไฟต์สมฤทธิ์ด้านกีฬาต่ำที่สุดขึ้นมาจำนวน 16 คน ทำการสุ่มแบ่งกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีจับคู่ (Match pair) เพื่อจัดเข้ากลุ่ม 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน เก็บข้อมูลคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

2.2 ระยะเวลาทดลอง กลุ่มควบคุมทำการฝึกซ้อมตามวิธีปกติเท่านั้น ส่วนกลุ่มทดลองทำการฝึกซ้อมตามวิธีปกติ พร้อมกับดำเนินการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอรรถกวีนิพนธ์ตามโปรแกรม การทดลองครั้งนี้เป็นการทดลองรายกลุ่ม โดยใช้เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 60-90 นาที ณ ห้องประชุม พีรามิด อคาเดมี เอพีที สปอร์ตพาร์ค ลาดกระบัง กรุงเทพฯ ในวันศุกร์ เวลา 18.00-19.30 น. และวันอาทิตย์ เวลา 13.00-14.30 น. ระหว่างวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ถึง วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2555 รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง ณ ห้องประชุม พีรามิด อคาเดมี เอพีที สปอร์ตพาร์ค ลาดกระบัง กรุงเทพฯ ดังแสดงภาพที่ 2

สัปดาห์ที่	1	2	3	4	5	6	7	
ระยะ	ก่อนทดลอง	ทดลอง						หลังทดลอง
กลุ่มทดลอง	Pretest 20 ต.ค. 55	ครั้งที่ 1 26 ต.ค. 55	ครั้งที่ 3 2 พ.ย. 55	ครั้งที่ 5 9 พ.ย. 55	ครั้งที่ 7 16 พ.ย. 55	ครั้งที่ 9 23 พ.ย. 55	ครั้งที่ 11 31 พ.ย. 55	Posttest 2 ธ.ค. 55
		ครั้งที่ 2 28 ต.ค. 55	ครั้งที่ 4 4 พ.ย. 55	ครั้งที่ 6 11 พ.ย. 55	ครั้งที่ 8 18 พ.ย. 55	ครั้งที่ 10 25 พ.ย. 55	ครั้งที่ 12 2 ธ.ค. 55	
กลุ่มควบคุม	Pretest 20 ต.ค. 55	ฝึกตามปกติ						Posttest 2 ธ.ค. 55

ภาพที่ 2 การจัดโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอรรถกวีนิพนธ์ในการทดลอง

2.3 ระยะเวลาหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดการดำเนินการให้คำปรึกษาตามโปรแกรม แก่กลุ่มทดลองเป็นจำนวน 12 ครั้ง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบวัดระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แล้วเก็บคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนระยะหลังการทดลอง (Posttest)

นำคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลองที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.3 มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

2.1 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทยก่อนและหลังการทดลอง ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการใช้การทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มสัมพันธ์กัน (t-test for dependent samples) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2534, หน้า 191)

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาเทนนิสเยาวชนไทย หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการใช้การทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (t-test for independent samples) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2534, หน้า 189)

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University